

**Примітки до фінансової звітності,
складеної відповідно до міжнародних стандартів фінансової звітності**

**АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «Полтавахолод»
за 2019 рік**

ПРИМІТКА 1. ІНФОРМАЦІЯ ПРО ПІДПРИЄМСТВО

Повна офіційна назва : Акціонерне товариство "Полтавахолод" (далі – Підприємство або Товариство).

Код ЄДРПОУ - 01553770

Організаційно-правова форма – приватне акціонерне товариство.

Юридична та фактична адреса : Україна, Полтавська область, м. Полтава, вул. Зіньківська, будинок 51/2.

Дата державної реєстрації - 12.07.1996 року, здійснена виконавчим комітетом Полтавської міської ради, номер запису 1 588 120 0000 000249.

Найменування – Акціонерне товариство "Полтавахолод" є новим найменуванням Публічного акціонерного товариства "Полтавахолод", яке є правонаступником Відкритого акціонерного товариства «Полтавахолод», яке у свою чергу створене внаслідок приватизації державного торгівельно-виробничого підприємства "Полтавахолод" на підставі наказу Фонду державного майна України № 49 від 24 червня 1996 року.

Товариство змінило своє найменування з Публічного акціонерного товариства «Полтавахолод» на Акціонерне товариство «Полтавахолод» у зв'язку з приведенням Статуту у відповідність до Закону України «Про акціонерні Товариства» згідно рішення загальних зборів акціонерів Товариства (Протокол від 27 липня 2018 року).

Товариство створено з метою задоволення суспільних потреб у виробництві продукції та її реалізації, виконанні робіт, наданні послуг, а також здійснення іншої підприємницької діяльності в сферах, які є предметом діяльності Товариства, з метою одержання прибутку.

АТ "Полтавахолод" є юридичною особою, має самостійний баланс, розрахунковий, валютний та інші рахунки в установах банків, печатки та штампи зі своїм повним найменуванням, та здійснює свою діяльність згідно Статуту та у відповідності до норм чинного законодавства України.

Основними видами діяльності Підприємства є виробництво морозива, закусок, десертів, масла та сиру.

Середня кількість працівників за 2019 рік склала 193 особи.

АТ "Полтавахолод" відокремлених підрозділів та філій не має. Підприємство має спеціальні ліцензії та дозволи на право здійснення підприємницької діяльності.

Перспективні плани розвитку АТ "Полтавахолод" полягають у збільшенні обсягів виробництва, залученні нових клієнтів, покращенні якості робіт. Задоволення потреб ринка в морозиві, закусках, десертах та інших продуктах харчування шляхом їх виробництва з використанням новітніх технологій, кваліфікованого персоналу, що базується на розвитку традицій підприємства в галузі якості, культури виробництва та взаємовідносин між людьми.

ПРИМІТКА 2. ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО СКЛАДАННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Метою облікової політики Підприємства є складання фінансової звітності відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ), прийнятих Радою з МСФЗ.

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірного подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за рік, що закінчився 31 грудня 2019 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 1 січня 2019 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

2.2. Основоположні припущення, які використовуються при складанні фінансової звітності

Підприємство здійснює облікову політику на основі Закону від 16.07.1999 р. № 996-XIV "Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні" та Міжнародних стандартів фінансової звітності.

Національною валютою України є гривня, яка є функціональною валютою і валютою, в якій представлена фінансова звітність Підприємства. Вся фінансова звітність представлена у тисячах українських гривень.

При веденні бухгалтерського обліку та складанні фінансової звітності використовуються ті професійні судження та положення систем обліку, котрі дозволяють однозначно тлумачити інформацію фінансової звітності.

Фінансова звітність складається з урахуванням двох основоположних припущень :

1. Метод нарахування. Відповідно до цього методу, результати операцій та інших подій визнаються при їх настанні (а не при отриманні чи виплаті грошових коштів або їх еквівалентів) і враховуються в тому звітному періоді і відображаються у фінансових звітах тих звітних періодів, в яких вони відбулися.

2. Безперервність діяльності. При підготовці фінансової звітності керівництво АТ "Полтавахолод" оцінює спроможність підприємства продовжувати свою діяльність. Фінансова звітність складається на основі припущення безперервності діяльності. У разі ж, якщо фінансова звітність складається не на основі припущення безперервності діяльності, цей факт розкривається у звітності разом з основою, використаною при підготовці фінансової звітності, а також причиною, по якій підприємство вважається нездатним безперервно продовжувати свою діяльність.

2.3. Якісні характеристики фінансової звітності

Фінансова звітність Підприємства складається з урахуванням таких якісних характеристик :

1. Доречність. Інформація є доречною, коли вона впливає на економічні рішення користувачів фінансової звітності, допомагаючи їм оцінювати минулі, поточні і майбутні події, підтверджувати або коригувати їх минулі оцінки.

2. Суттєвість. Виконання підприємством конкретної вимоги будь-якого МСФЗ щодо

розкриття інформації не вимагається, якщо відповідна інформація не є суттєвою. Інформація вважається суттєвою, якщо її пропуск або викривлення могли б вплинути на економічні рішення користувачів, прийняті на основі фінансових звітів.

3. Правдиве представлення. Інформація правдиво представляє операції та інші події.

4. Повнота. Інформація є повною, оскільки пропуск може зробити її помилковою або дезорієнтуючою.

5. Нейтральність. При складанні звітності Підприємства відсутня упередженість у підборі або подачі інформації.

6. Свобода від помилок. Не повинно бути помилок або пропусків в описі явища, процесу, використанні інформації, що подається у звітності.

7. Порівняність фінансової звітності за різні періоди, а також порівняність фінансової звітності різних підприємств.

8. Можливість перевірки.

9. Своєчасність. У разі невиправданої затримки в наданні інформації вона може втратити свою доречність.

10. Зрозумілість. Інформація повинна бути доступна певним користувачам.

11. Баланс між вигодами і витратами. Вигоди, які надає інформація, повинні перевищувати витрати на її отримання.

2.4. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником Товариства 14 лютого 2020 року. Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

2.5. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається 2019 рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2019 року.

2.6 Елементи фінансової звітності

Елементами фінансової звітності є активи, зобов'язання і капітал.

АКТИВ - це ресурс, контрольований Підприємством в результаті минулих подій, від якого очікуються надходження майбутніх економічних вигод.

Якщо актив не приносить економічної вигоди, то витрати на його придбання списуються на витрати звітного періоду.

Майбутня економічна вигода, яка міститься в активі, - це можливість прямо або опосередковано сприяти надходженню на підприємство грошових коштів та їх еквівалентів або скорочення відтоку грошових коштів. Економічні вигоди можуть бути отримані в результаті того, що актив:

використовується окремо або у поєднанні з іншими активами у виробництві товарів і послуг, що реалізуються Підприємством;

обмінюється на інші активи;

використовується в якості засобу погашення зобов'язання;

розподіляється серед власників Підприємства.

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ - це заборгованість Підприємства, що виникла в результаті подій минулих періодів, врегулювання якої призведе до відтоку ресурсів, що містять економічні вигоди.

ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ - це частка в активах Підприємства, що залишається після вирахування

всіх його зобов'язань.

2.7. Справедлива вартість

Справедлива вартість - це сума, за якою можна обміняти актив або погасити заборгованість в операції між обізнаними, зацікавленими та незалежними сторонами.

2.8. Функціональна валюта звітності

Статті, які представлені у фінансовій звітності Підприємства, оцінюються з використанням валюти первинного економічного середовища, в якому здійснює діяльність підприємство (функціональної валюти). Функціональною валютою Підприємства і валютою представлення є гривня.

2.9. Короткострокова і довгострокова класифікація

Актив (зобов'язання) класифікується як короткостроковий, якщо планується його реалізація (погашення), або якщо планується його продаж або використання протягом 12 місяців після звітної дати. Інші активи (зобов'язання) класифікуються як довгострокові. Фінансові інструменти класифікуються виходячи з очікуваного строку їх корисного використання.

2.10. Операції в іноземній валюті

Операцією в іноземній валюті визнається операція, яка виражена в іноземній валюті або припускає розрахунок в іноземній валюті, у тому числі операції, які підприємство проводить при:

придбанні чи продажі продукції, ціни на яку встановлені в іноземній валюті;

отриманні позики або наданні коштів, якщо суми, які підлягають виплаті або отриманню, встановлені в іноземній валюті.

При первісному визнанні операція в іноземній валюті враховується у функціональній валюті із застосуванням до суми в іноземній валюті поточного обмінного курсу за станом на дату операції.

На кожен звітну дату:

монетарні статті в іноземній валюті відображаються з використанням валютного курсу на кінець дня дати балансу;

немонетарні статті, які відображені за історичною собівартістю і зарахування яких до балансу пов'язано з операцією в іноземній валюті, відображаються за валютним курсом на початок дня дати здійснення операції;

Монетарними вважаються статті:

грошові кошти в касі та на розрахункових рахунках;

активи та зобов'язання до отримання або виплати у валюті - дебіторська і кредиторська заборгованість в іноземній валюті;

кредити і позики отримані і видані.

Немонетарними вважаються такі статті:

основні засоби;

нематеріальні активи;

запаси;

авансові платежі за товари і послуги.

Визначення курсових різниць за монетарними статтями в іноземній валюті проводиться на дату балансу, а також на дату здійснення господарської операції в її межах або за всією

статтею. Для визначення курсових різниць на дату балансу застосовується валютний курс на кінець дня дати балансу. При визначенні курсових різниць на дату здійснення господарської операції застосовується валютний курс на початок дня дати здійснення операції.

Прибутки або збитки від курсових різниць, що виникають в результаті розрахунку по операціях і перерахунку монетарних активів і зобов'язань, деномінованих в іноземній валюті, у функціональну валюту Підприємства, включаються до складу фінансового результату.

2.11. Події після звітної дати

Події після звітної дати, які надають додаткову інформацію про фінансовий стан Підприємства на звітну дату (коригуючи події), відображаються у фінансовій звітності. Події, які відбулися після звітної дати, які не є коригуючими подіями, відображаються в примітках до фінансової звітності, якщо вони є суттєвими.

2.12. Умовні активи і зобов'язання

Для забезпечення повноти інформації про фінансове становище підприємства у користувачів фінансової звітності, Підприємство розкриває у фінансовій звітності умовні активи і умовні зобов'язання.

Умовне зобов'язання - це:

можливе зобов'язання, яке виникає внаслідок минулих подій і існування якого підтвердиться лише після того, як відбудеться або не відбудеться одна чи кілька невизначених майбутніх подій, не повністю контрольованих Підприємством або існуюче зобов'язання, яке виникає внаслідок минулих подій, але не визнається, оскільки:

а) немає ймовірності, що вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, буде необхідним для погашення зобов'язання, або

б) суму зобов'язання не можна оцінити достатньо достовірно.

Отже, умовне зобов'язання - це зобов'язання, яке не відповідає або визначенню зобов'язання, або критеріям його визнання.

Умовні зобов'язання не визнаються у звітності. Інформація про умовні зобов'язання на кінець звітного періоду розкривається в примітках до фінансової звітності у наступному вигляді:

короткий опис характеру умовного зобов'язання;

розрахункова оцінка його впливу на фінансові показники;

ознака невизначеності у відношенні величини і сум можливого вибуття ресурсів;

можливість будь-якого відшкодування.

Підприємство постійно переглядає умовні зобов'язання з метою визначення, чи не стало вірогідним вибуття ресурсів, що містять економічні вигоди. Якщо стає ймовірним, що для статті, раніше визнаної як умовне зобов'язання, знадобиться вибуття майбутніх економічних вигод, резерв визнається у фінансовій звітності того періоду, в якому відбулася зміна ступеня ймовірності.

Умовний актив - можливий актив, який виникає внаслідок минулих подій і існування якого підтвердиться лише після того, як відбудеться або не відбудеться одна чи кілька невизначених майбутніх подій, не повністю контрольованих АТ "Полтавахолод".

Умовні активи не визнаються у фінансовій звітності, оскільки це призводить до визнання доходу, який може бути ніколи не отримано, і викривляє фінансову звітність. Якщо ж отримання доходу представляється очевидним, то цей актив не є умовним і його слід визнати.

При розкритті інформації щодо умовних активів підприємством у примітках до фінансової звітності наводиться:

короткий опис природи умовних активів;

оцінка їх фінансового ефекту (якщо можливо).

Підприємство проводить постійну оцінку умовних активів і в разі, якщо надходження

економічних вигід стає практично безперечним, даний актив і відповідний дохід визнаються у фінансовій звітності за той період, в якому відбулася ця зміна.

2.13. Відображення змін в обліковій політиці

Зміни в облікову політику Підприємства можуть бути внесені в наступних випадках: змінені вимоги МСФЗ або їх інтерпретацій;

зміни в обліковій політиці дозволять відображати фінансовий стан підприємства, результати його діяльності та рух грошових коштів більш достовірно.

Зміни в облікову політику вносяться наказом Генерального директора Підприємства.

Зміни в обліковій політиці застосовуються ретроспективно, тобто при зміні в обліковій політиці необхідно скорегувати вхідне сальдо кожного компонента власного капіталу, якого стосуються зміни, за найбільш ранній представлений період та інші відповідні суми, розкриті за кожний поданий у звітності попередній період.

Виключення з ретроспективного застосування:

1. Переоцінка основних засобів та нематеріальних активів.

2. Якщо зміни в обліковій політиці викликані першим застосуванням стандарту, то необхідно керуватися положеннями перехідного періоду (якщо вони є).

3. Якщо неможливо визначити вплив змін на конкретний період, або на всю звітність.

Не є змінами облікової політики:

застосування облікової політики до таких операцій, інших подій або умов, які відрізняються по суті від тих, що раніше відбувалися;

застосування облікової політики до таких операцій, інших подій або умов, які не відбувалися раніше або були несуттєвими.

2.14. Основи оцінки, застосовані при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості та справедливої вартості або амортизаційної собівартості окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», а також інвестиційної нерухомості, яка відображається за справедливою вартістю відповідно до МСБО 40 «Інвестиційна нерухомість». Оцінка справедливої вартості здійснюється з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання справедливої вартості як ціни, яка була б тримана за продаж активу, або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. Зокрема, використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

2.12. Використання нових та переглянутих стандартів, які були випущені і набирають чинності в 2019 році.

Нові стандарти, роз'яснення та поправки до чинних стандартів та роз'яснення

МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда»

МСФЗ (IFRS) 16 був випущений в січні 2016 року і замінює собою МСФЗ (IAS) 17 «Оренда», Роз'яснення КТМФЗ (IFRIC) 4 «Визначення наявності в угоді ознак оренди», Роз'яснення ПКР (SIC) 15 «Операційна оренда - стимули» і Роз'яснення ПКР (SIC) 27 «Визначення сутності операцій, які мають юридичну форму угоди про оренду». МСФЗ (IFRS) 16 встановлює

принципи визнання, оцінки, подання та розкриття інформації про оренду і вимагає, щоб орендарі відбивали всі договори оренди з використанням єдиної моделі обліку в балансі, аналогічно порядку обліку, передбаченому в МСФЗ (IAS) 17 для фінансової оренди. Стандарт передбачає два звільнення від визнання для орендарів - щодо оренди активів з низькою вартістю (наприклад, персональних комп'ютерів) і короткострокової оренди (наприклад, оренди з терміном не більше 12 місяців). На дату початку оренди орендар буде визнавати зобов'язання щодо орендних платежів (наприклад, зобов'язання з оренди), а також актив, який представляє право користування базовим активом протягом терміну оренди (наприклад, актив у формі права користування). Орендарі будуть зобов'язані визнавати витрати на відсотки за зобов'язанням по оренді окремо від витрат по амортизації активу в формі права користування.

Орендарі також повинні будуть переоцінювати зобов'язання з оренди при настанні певної події (наприклад, зміну термінів оренди, зміні майбутніх орендних платежів в результаті зміни індексу або ставки, що використовуються для визначення таких платежів). У більшості випадків орендар буде враховувати суми переоцінки зобов'язання з оренди в якості коригування активу в формі права користування.

Порядок обліку для орендодавця відповідно до МСФЗ (IFRS) 16 практично не змінюється в порівнянні з діючими в даний момент вимог МСФЗ (IAS) 17. Орендодавці будуть продовжувати класифікувати оренду, використовуючи ті ж принципи класифікації, що і в МСФЗ (IAS) 17, виділяючи при цьому два види оренди: операційну і фінансову.

Крім цього, МСФЗ (IFRS) 16 вимагає від орендодавців і орендарів розкриття більшого обсягу інформації в порівнянні з МСФЗ (IAS) 17.

МСФЗ (IFRS) 16 набуває чинності для річних періодів, що починаються 1 січня 2019 року або після цієї дати. Допускається застосування до цієї дати, але не раніше дати застосування організацією МСФЗ (IFRS) 15. Орендар має право застосовувати даний стандарт з використанням ретроспективного підходу або модифікованого ретроспективного підходу. Перехідні положення стандарту передбачають певні звільнення.

Застосування МСФЗ 16 «Оренда» не має суттєвий вплив на фінансову звітність Товариства.

ПРИМІТКА 3. СУТТЄВІ ПОЛОЖЕННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ.

3.1 Основа подання інформації

При підготовці та поданні інформації Підприємство керується МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки», МСБО 1 «Подання фінансової звітності» та іншими МСФЗ та МСБО. Відповідно до вказаних МСФЗ та МСБО Підприємство намагається забезпечити, щоб фінансова звітність Підприємства, складена за МСФЗ, та її проміжна фінансова звітність за частину періоду, охопленого цією фінансовою звітністю, містили високоякісну інформацію.

Істотні оцінки, думки та припущення Підприємство робить на основі МСБО 1 «Подання фінансової звітності», МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших МСФЗ та МСБО.

Повний комплект фінансової звітності Підприємства включає:

Звіт про фінансовий стан на кінець періоду.

Звіт про сукупний дохід за період.

Звіт про власний капітал за період.

Звіт про рух грошових коштів за період.

Примітки, що містять стислий виклад суттєвих облікових політик та інші пояснення.

Підприємство подає з однаковою значимістю всі фінансові звіти повного комплекту фінансової звітності.

Підприємство складає фінансову звітність на основі безперервності, тобто здатності продовжувати свою діяльність на безперервній основі.

У разі якщо Підприємство буде мати намір ліквідуватися чи припинити діяльність або не буде реальної альтернативи таким заходам, то фінансова звітність не буде складена на основі припущення про безперервність і інформація про цей факт та причини його будуть розкриті в примітках до фінансової звітності.

Підприємство подає фінансову звітність (крім інформації про рух грошових коштів) за принципом нарахування.

Підприємство розкриває порівняльну інформацію стосовно попереднього періоду щодо всіх сум, наведених у фінансовій звітності поточного періоду та подає два звіти про фінансовий стан та з усіх інших звітів та відповідні примітки.

Підприємство встановлює суттєвість фінансової звітності на рівні 0,1% від підсумку звіту про фінансовий стан за період.

Функціональною валютою і валютою представлення звітності Підприємства є українська гривня.

3.2 Форма та назви фінансових звітів

3.2.1 Звіт про фінансовий стан Підприємства включає статті, що подають такі суми:

Нематеріальні активи;

Незавершені капітальні інвестиції;

Основні засоби;

Довгострокова дебіторська заборгованість;

Запаси;

Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги;

Дебіторська заборгованість за розрахунками;

Інша поточна дебіторська заборгованість;

Гроші та їх еквіваленти;

Інші оборотні активи;

Статутний капітал;

Капітал у дооцінках;

Додатковий капітал;

Резервний капітал;

Нерозподілений прибуток;

Довгострокові зобов'язання і забезпечення;

Короткострокові кредити банків;

Поточна кредиторська заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями;

Поточні забезпечення;

Інші поточні зобов'язання;

Підприємство подає усі статті доходу та витрат, визнані за період, у звіті про сукупні доходи.

3.2.2 Звіт про сукупний дохід Підприємства включає рядки, які подають такі суми за період:

Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг);

Собівартість реалізованої продукції;
Інші операційні доходи;
Адміністративні витрати;
Витрати на збут;
Інші операційні витрати;
Фінансовий результат від операційної діяльності;
Фінансові витрати;
Фінансовий результат до оподаткування;
Податкові витрати;
Чистий фінансовий результат (прибуток або збиток);
Загальний сукупний прибуток.

Підприємство подає аналіз витрат, визнаних у прибутку чи збитку, із застосуванням методу «функції витрат» згідно МСБО 1 «Подання фінансової звітності», вважаючи що таке подання є достовірним і більш доречним.

Додатково Підприємство, у відповідності до МСБО 1 «Подання фінансової звітності», розкриває інформацію про характер витрат.

3.2.3 Звіт про власний капітал Підприємства включає таку інформацію:

загальний сукупний прибуток за період;

для кожного компоненту власного капіталу впливи ретроспективного застосування або ретроспективного перерахунку, визнаного відповідно до МСБО 8;

для кожного компоненту власного капіталу, зіставлення вартості на початок та на кінець періоду, окремо розкриваючи зміни в результаті:

а) прибутку чи збитку;

б) іншого сукупного прибутку;

3.2.4 Звіт про рух грошових коштів Підприємство надає інформацію, яка дає користувачам змогу оцінювати зміни в чистих активах суб'єкта господарювання, його фінансовій структурі (у тому числі ліквідність та платоспроможність), а також здатність впливати на суми та строки грошових потоків з метою пристосування до змінюваних обставин та можливостей. Звіт складається за прямим методом.

3.2.5 Примітки до фінансової звітності. Підприємство розкриває:

інформацію про основу складання фінансової звітності і про конкретні облікові політики;

розкриває інформацію, що вимагається МСФЗ, яку не подано у фінансовій звітності;

надає інформацію, яку не подано у фінансовій звітності, але яка є доречною для її розуміння.

3.3. Основні припущення, оцінки та судження

При підготовці фінансової звітності Товариство здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятись від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

3.3.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Товариства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Товариства посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

- а) вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- б) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Товариства враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

Операції, що не регламентуються МСФЗ Товариством не здійснювались.

3.3.2. Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

3.3.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Протягом звітного періоду переоцінка нерухомості із залученням незалежних оцінювачів не здійснювалась.

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- а) вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та
- б) вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Товариства використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати офerti і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у

разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Розуміючи важливість використання облікових оцінок та припущень щодо справедливої вартості фінансових активів в разі відсутності вхідних даних щодо справедливої вартості першого рівня, Керівництво Товариства планує використовувати оцінки та судження які базуються на професійній компетенції працівників Підприємства, досвіді та минулих подіях, а також з використанням розрахунків та моделей вартості фінансових активів. Залучення зовнішніх експертних оцінок щодо таких фінансових інструментів де оцінка, яка базується на професійній компетенції, досвіді та розрахунках є недостатньою, на думку Керівництва є прийнятним та необхідним.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

3.3.4. Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

3.3.5. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

Відносно фінансових активів, які оцінюються за амортизованою вартістю, Товариство на дату виникнення фінансових активів та на кожен звітну дату визначає рівень кредитного ризику.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовими активами, які оцінюються за амортизованою вартістю, у розмірі очікуваних кредитних збитків за весь строк дії фінансового активу (при значному збільшенні кредитного ризику/для кредитно-знецінених фінансових активів) або 12-місячними очікуваними кредитними збитками (у разі незначного зростання кредитного ризику).

Зазвичай очікується, що очікувані кредитні збитки за весь строк дії мають бути визнані до того, як фінансовий інструмент стане прострочений. Як правило, кредитний ризик значно зростає ще до того, як фінансовий інструмент стане простроченим або буде помічено інші чинники затримки платежів, що є специфічними для позичальника, (наприклад, здійснення модифікації або реструктуризації).

Кредитний ризик за фінансовим інструментом вважається низьким, якщо фінансовий інструмент має низький ризик настання дефолту, позичальник має потужний потенціал виконувати свої договірні зобов'язання щодо грошових потоків у короткостроковій перспективі, а несприятливі зміни в економічних і ділових умовах у довгостроковій перспективі можуть знизити, але не обов'язково здатність позичальника виконувати свої зобов'язання щодо договірних грошових потоків.

Фінансові інструменти не вважаються такими, що мають низький кредитний ризик лише на підставі того, що ризик дефолту за ними є нижчим, ніж ризик дефолту за іншими фінансовими інструментами Товариства або ніж кредитний ризик юрисдикції, в якій Товариство здійснює діяльність.

Очікувані кредитні збитки за весь строк дії не визнаються за фінансовим інструментом просто на підставі того, що він вважався інструментом із низьким кредитним ризиком у

попередньому звітному періоді, але не вважається таким станом на звітну дату. У такому випадку Товариство з'ясовує, чи мало місце значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання, а отже чи постала потреба у визнанні очікуваних кредитних збитків за весь строк дії.

Очікувані кредитні збитки відображають власні очікування Товариства щодо кредитних збитків.

3.4. Облікова політика щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1. Нематеріальні активи

Визнання та оцінка нематеріальних активів. Нематеріальний актив - немонетарний актив, який не має фізичної субстанції та може бути ідентифікований.

Нематеріальні активи придбані або створені зараховуються на баланс за собівартістю.

Нематеріальний актив визнається у випадках якщо:

його використання дозволить в майбутньому отримати економічні вигоди (додатковий прибуток, знизити витрати, збільшити обсяг продажів). Наприклад, використання інтелектуальної власності в процесі виробництва може сприяти скороченню майбутніх виробничих витрат;

собівартість активу можна достовірно оцінити.

Нематеріальні активи Підприємства представлені:

правами на знаки для товарів і послуг;

правами на об'єкти промислової власності;

авторськими та суміжними з ними правами;

іншими нематеріальними активами.

Придбані нематеріальні активи первісно визнаються за собівартістю. Собівартість окремо придбаного нематеріального активу складається з:

ціни покупки нематеріального активу, включаючи імпортні мита та невідшкодовані податки на купівлю;

будь-яких витрат, безпосередньо пов'язаних з підготовкою активу до використання за призначенням.

У собівартість самостійно створеного нематеріального активу включаються всі прямі витрати, необхідні для створення, виробництва, і підготовки цього активу до використання:

витрати на матеріали і послуги, використані при створенні нематеріального активу;

витрати на винагороди працівникам, які виникають у зв'язку зі створенням нематеріального активу;

виплати, необхідні для реєстрації юридичного права, амортизація патентів і ліцензій.

Поточні витрати на підтримку нематеріальних активів в придатному для використання стані та не пов'язані з поліпшенням їх якісних характеристик визнаються витратами періоду, в якому вони були понесені.

Переоцінка або зменшення терміну корисного використання нематеріальних активів не здійснюється.

3.4.2. Амортизація нематеріальних активів.

Підприємство застосовує прямо-лінійний метод амортизації нематеріальних активів.

Амортизація нараховується з того моменту, коли цей актив стає доступним для використання, тобто коли його місце розташування і стан забезпечують можливість його використання.

При розрахунку вартості, яка амортизується залишкова вартість нематеріального активу з визначеним строком корисного використання дорівнює нулю.

Метод нарахування амортизації нематеріального активу з визначеним строком корисного використання може переглядатися в кінці кожного фінансового року.

Амортизація повинна припинитися на більш ранню з двох дат: на дату класифікації даного активу як призначеного для продажу або на дату припинення його визнання.

Доходи або збитки, що виникають при припиненні визнання нематеріального активу, розраховуються як різниця між сумою надходжень від вибуття активу та балансовою вартістю відповідного активу.

3.4.3 Основні засоби

Оцінка та визнання основних засобів. Основними засобами визнаються матеріальні активи:

утримують для використання у виробництві або постачанні товарів чи наданні послуг для надання в оренду або для адміністративних цілей;

використовуватимуть, за очікуванням, протягом більше одного періоду;

Основні засоби на Підприємстві відображаються за собівартістю (первісною вартістю) за вирахуванням накопиченої амортизації та накопичених збитків від зменшення корисності. Підприємство встановлює ліквідаційну вартість основних засобів в сумі 1% від собівартості основного засобу.

Собівартість основних засобів складається з:

ціни його придбання, включаючи імпортні мита та невідшкодовані податки на придбання після вирахування торговельних знижок та цінових знижок;

будь-яких витрат, які безпосередньо пов'язані з доставкою активу до місця розташування та приведення його в стан, необхідний для експлуатації у спосіб, визначений управлінським персоналом Підприємства;

первісної попередньої оцінки витрат на демонтаж, переміщення об'єкта та відновлення території, на якій він розташований, зобов'язання за якими суб'єкт господарювання бере або коли купує цей об'єкт, або коли використовує його протягом певного періоду з метою, яка відрізняється від виробництва запасів протягом цього періоду.

Прикладами прямих витрат є:

а) витрати на виплати працівникам, які виникають безпосередньо від спорудження або придбання об'єкта основних засобів;

б) витрати на впорядкування території;

в) первісні витрати на доставку та розвантаження;

г) витрати на встановлення та монтаж;

д) витрати на перевірку відповідного функціонування активу після вирахування чистих надходжень від продажу будь-яких об'єктів під час доставки активу до теперішнього місця розташування та приведення в теперішній стан (наприклад, зразків, вироблених під час перевірки обладнання);

е) гонорари спеціалістам.

Витрати, що сприяють збільшенню майбутніх економічних вигод, первісно очікуваних від використання об'єкта, та пов'язані з поліпшенням виробничих якостей об'єкта основних засобів, підлягають капіталізації (наприклад, капітальний ремонт, модернізація, реконструкція об'єкта).

Підприємство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування об'єкта і поточний ремонт. Ці витрати визнаються в міру їх виникнення. Витрати на щоденне обслуговування і поточний ремонт складаються, в основному, з витрат на:

оплату праці робітників, які обслуговують об'єкт;

придбання витратних матеріалів;

незначні деталі;

придбання послуг сторонніх підприємств.

Також передбачається включення до первісної вартості витрат на виплату відсотків за кредит, у разі якщо об'єкт будується (створюється) за допомогою залучення кредитів.

При обміні об'єкт основних засобів оцінюється за справедливою вартістю переданого активу. Справедливою вартістю землі, будівель і споруд є їх ринкова вартість, за якою вони можуть бути продані.

Справедливою вартістю машин, устаткування й інших основних засобів є їх ринкова вартість, за якою вони можуть бути продані, а якщо немає таких даних - то поточна собівартість придбання за вирахуванням суми амортизації на дату оцінки даного основного засобу.

Запасні частини та допоміжне обладнання відображаються як запаси та визнаються в прибутку або збитку в процесі їхнього споживання. Однак основні запасні частини та резервне обладнання розглядаються як основні засоби, якщо Підприємство очікує, що буде використовувати їх протягом більше одного періоду.

Основні засоби Підприємства представлені в основному наступними класами:

- земельні ділянки;
- будинки і споруди;
- машини та обладнання;
- транспортні засоби;
- інструменти, прилади та інвентар.

Припинення визнання основних засобів.

Припинення визнання основних засобів відбувається після їх вибуття або в тих випадках, коли подальше використання активу, як очікується, не принесе економічних вигод.

Доходи або витрати, що виникають у зв'язку з вибуттям об'єкта основних засобів, визначаються як різниця між чистими надходженнями від вибуття, якщо такі є, і балансовою вартістю об'єкта.

3.4.4. Амортизація основних засобів.

Амортизація - це систематичний розподіл суми активу, що амортизується, протягом строку його корисної експлуатації.

Строк корисного використання активу визначається з точки зору передбачуваної корисності активу для Підприємства. Таким чином, строк корисного використання активу може бути меншим, ніж фізичний термін його служби.

Залишкова вартість та строк корисного використання активу можуть переглядатися в кінці кожного звітного року, якщо первісна оцінка виявилася неточною. При цьому будь-які зміни будуть відображатися як зміни в обліковій оцінці.

Підприємство застосовує метод прямолінійної амортизації основних засобів. Величина активу, що амортизується, визначається після вирахування його залишкової вартості.

Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання, тобто коли він доставлений до місця розташування та приведений у стан, в якому він придатний до експлуатації.

Під час ремонту і технічного обслуговування активу нарахування амортизації не припиняється.

Амортизацію не припиняють, коли актив не використовують або він вибуває з активного використання, за винятком випадків, коли актив повністю амортизований.

Метод амортизації, застосований до активу, може переглядатися в кінці кожного звітного року і, в разі значної зміни очікуваного способу отримання майбутніх економічних вигод, утілених в активі, метод може бути змінений з метою відображення такої зміни.

Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, на яку актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, на яку припиняють визнання активу.

Незавершене будівництво. Об'єкти, що знаходяться в процесі незавершеного будівництва, капіталізуються як окремий елемент основних засобів. По завершенні будівництва вартість об'єкта переноситься у відповідну категорію основних засобів. Амортизація на об'єкти

незавершеного будівництва не нараховується.

3.5. Фінансові активи

Фінансові активи Підприємства представлені грошовими коштами та їх еквівалентами, дебіторською заборгованістю з торгових операцій.

Первісне визнання. Фінансові активи визнаються тільки коли Підприємство стає стороною за договором щодо даного фінансового активу. Фінансові активи первісно визнаються за справедливою вартістю плюс витрати на проведення операції. Справедливою вартістю при первісному визнанні є, як правило, ціна операції. Прибуток або збиток при початковому визнанні враховується тільки при виникненні різниці між справедливою вартістю та ціною операції, яку можуть підтвердити поточні ринкові операції з такими ж інструментами або методи оцінки, при застосуванні яких використовуються тільки наявні доступні ринкові дані.

Справедлива вартість фінансового активу, який відповідає ринковим умовам (наприклад, довгострокова безвідсоткова дебіторська заборгованість або за ставкою, суттєво нижче ринкової) визначається шляхом дисконтування. Різниця між номінальною та справедливою (дисконтованою) вартістю такого активу є додатково позиченою сумою і визнається витратами, якщо не кваліфікується як деякий інший тип активу.

Знецінення. В кінці кожного звітного періоду Підприємство оцінює, чи існує об'єктивне свідчення того, що корисність фінансового активу зменшилася.

Припинення визнання фінансових активів. Підприємство припиняє визнання фінансових активів, коли:

1. Активи вибули, або права на грошові потоки від них закінчилися іншим чином.
2. Підприємство передало, в основному, всі ризики та вигоди володіння.
3. Підприємство не передавало і не зберігало в значній мірі всі ризики та вигоди володіння, але не зберігло контроль. Контроль зберігається, коли покупець не має практичної можливості повністю продати актив непов'язаній стороні, не накладаючи при цьому додаткові обмеження на продаж.

Різниця між балансовою вартістю фінансового активу та сумою компенсації визнається в прибутку або збитку.

3.5.1. Дебіторська заборгованість

Визнання дебіторської заборгованості. Дебіторська заборгованість - сума заборгованості дебіторів у вигляді грошових коштів, їх еквівалентів та інших активів на певну дату.

Дебіторська заборгованість Підприємства представлена:

дебіторською заборгованістю з торговельних операцій;

дебіторська заборгованість бюджету;

іншою дебіторської заборгованістю;

дебіторською заборгованістю за виданими авансами (передплати).

За строками погашення дебіторська заборгованість класифікується на:

поточну, яка виникає в ході нормального операційного циклу або стосовно якої є впевненість, що вона буде погашена протягом року від дати балансу;

довгострокову, тобто заборгованість, відмінну від поточної, щодо якої є впевненість, що вона не буде погашена протягом року від дати балансу.

Дебіторська заборгованість первісно визнається за справедливою вартістю плюс витрати на проведення операції.

Дебіторська заборгованість за торговими операціями. Дебіторська заборгованість за торговими операціями - сума заборгованості дебіторів у вигляді грошових коштів, їх еквівалентів за продукцію, товари, роботи, послуги на певну дату.

Визнання дебіторської заборгованості за торговими операціями відбувається одночасно з

визнанням доходу від реалізації продукції, товарів, робіт, послуг.

Інша дебіторська заборгованість. Інша дебіторська заборгованість Підприємства представлена дебіторською заборгованістю, що виникла внаслідок:

нарахування дивідендів, відсотків та інших доходів;

платежів за договорами комісії, агентськими угодами та іншими аналогічними договорами на користь комітента, принципала тощо;

видачі позик;

інших операцій, не пов'язаних з реалізацією продукції, товарів, робіт, послуг

Знецінення дебіторської заборгованості. В кінці кожного звітного періоду

Підприємство оцінює, чи існують об'єктивні свідчення знецінення найбільш суттєвих сум дебіторської заборгованості в розрізі контрагентів, потім проводить оцінку на предмет знецінення загальної суми дебіторської заборгованості, яка залишилася, з урахуванням даних про терміни її погашення (простроченої дебіторської заборгованості).

Об'єктивними свідченнями знецінення дебіторської заборгованості є:

а) значні фінансові труднощі емітента або боржника;

б) порушення договору, наприклад, несплата або порушення строків платежу процентів або основної суми боргу;

в) надання Підприємством боржнику поступок, економічно або юридично пов'язаних з фінансовими труднощами позичальника, які не були б надані в іншому випадку;

г) можливість банкрутства або іншого роду фінансової реорганізації позичальника.

Резерв під знецінення дебіторської заборгованості. У випадках, коли існує об'єктивне свідчення того, що Підприємство не зможе отримати повну суму заборгованості відповідно до початкових умов, створюється резерв під знецінення дебіторської заборгованості (резерв сумнівних боргів). Сума резерву являє собою різницю між балансовою вартістю активу та теперішньою вартістю майбутніх грошових потоків.

Коли дебіторська заборгованість стає безнадійною, вона списується за рахунок резерву під дебіторську заборгованість.

Повернення раніше списаних сум кредитується на фінансовий результат.

3.5.2. Передплата

Передплата враховується за первісною вартістю за мінусом резерву на знецінення. Резерв на знецінення створюється в разі сумнівів у поверненні грошей, якщо передплачена поставка не буде здійснена. Передплата відноситься до категорії довгострокової, коли товари або послуги, за які здійснена передплата, будуть отримані через один рік або пізніше, або коли передплата відноситься до активу, який після первісного визнання буде віднесений до категорії необоротних активів. Передплата за придбання активів переноситься на балансову вартість активу, коли Підприємство отримує контроль над ним і ймовірно надходження підприємству майбутніх економічних вигод, пов'язаних з цим активом. Інша передплата списується на фінансовий результат при отриманні товарів і послуг, до яких відноситься передплата. Якщо є свідчення того, що активи, товари або послуги, до яких відноситься передплата, не будуть отримані, балансова вартість передплати зменшується, а відповідний збиток від знецінення відноситься на фінансовий результат.

3.6. Інвестиційна нерухомість

Інвестиційним майном визнається нерухомість (земля чи будівля, або частина будівлі, або і те й інше), що знаходиться у володінні власника, але:

не для використання у виробництві або постачанні товарів, наданні послуг, в адміністративних цілях; а також

не для продажу в ході звичайної господарської діяльності.

Інвестиційне майно призначене для отримання орендної плати або приросту вартості капіталу, або того й іншого. Тому, інвестиційне майно генерує грошові потоки в значній мірі незалежно від інших активів, якими володіє Підприємство.

Дохід від оренди (платежі, одержувані в рамках операційної оренди (за вирахуванням будь-яких отриманих від орендодавця пільг)), відносяться на фінансовий результат рівномірно протягом терміну оренди.

Первісні прямі витрати, понесені Підприємством при підготовці і укладенні договору операційної оренди, додаються до балансової вартості активу, що є предметом оренди, визнаються як витрати протягом строку оренди з використанням тих же принципів, які застосовуються до доходів від оренди.

Витрати, включаючи витрати на амортизацію, понесені при отриманні доходу від оренди, визнаються як витрати.

3.7. Запаси.

Визнання та оцінка запасів. Запасами визнаються активи, які призначені для продажу протягом звичайного операційного циклу або для виробництва з метою виготовлення та реалізації продукції.

Запаси Підприємства підрозділяються на наступні групи:

готова продукція, вироблена Підприємством з метою продажу;

незавершене виробництво - запаси, що знаходяться на різних стадіях виробництва, але ще не пройшли повного виробничого циклу;

сировину і матеріали, необхідні для виробництва;

товари, придбані Підприємством з метою перепродажу.

Активи, що не відносяться до основних засобів, визнаються або в якості товарно-матеріальних запасів, або в якості витрат того періоду, в якому вони були придбані.

Запасні частини та допоміжне обладнання відображаються як запаси та визнаються в прибутку або збитку в процесі їхнього використання. Однак основні запасні частини та резервне обладнання розглядаються як основні засоби, якщо Підприємство очікує, що буде використовувати їх протягом більше одного періоду.

Оцінка виробничих запасів на звітну дату здійснюється за меншою з таких величин: собівартості і чистої вартості реалізації.

Собівартість запасів включає в себе:

- витрати на придбання, що складаються з: ціни придбання, імпорتنних мит, інших податків (крім тих, що підлягають відшкодуванню податковими органами);

- витрат на транспортування, транспортно-заготівельні витрати.

Витрати, які не включаються до собівартості запасів і визнаються як витрати в період виникнення:

- наднормативні втрати сировини, праці або інших виробничих витрат;

- витрати на зберігання, якщо тільки вони не потрібні в процесі виробництва для переходу до наступної стадії виробництва;

- адміністративні витрати;

- витрати на збут.

Оцінка вибуття:

- матеріалів, сировини визначається з використанням методу середньозваженої собівартості.

- готової продукції за методом середньозваженої собівартості.

Метод розрахунку собівартості виробленої продукції - нормативний.

Підприємство використовує один і той же спосіб розрахунку собівартості для всіх запасів, що мають однаковий характер і спосіб використання підприємством.

При продажу запасів їх балансова вартість визнається як витрати в тому періоді, в якому

визнається відповідний дохід від реалізації.

3.8. Грошові кошти та їх еквіваленти

Грошові кошти та їх еквіваленти включають гроші в касі, грошові кошти на банківських рахунках до запитання та інші короткострокові депозити з початковим строком розміщення до трьох місяців.

Суми, використання яких обмежено, виключаються зі складу грошових коштів та їх еквівалентів. Суми, обмеження щодо яких не дозволяють обміняти їх або використати для розрахунку за зобов'язаннями протягом, щонайменше, дванадцяти місяців після звітної дати, включаються до складу інших необоротних активів.

3.9. Знецінення не фінансових активів

На кожну звітну дату Підприємство визначає, чи є ознаки можливого зменшення корисності активу. Якщо такі ознаки існують, або якщо необхідно виконати щорічне тестування активу на зменшення корисності, Підприємство здійснює оцінку вартості відшкодування активу. Вартість відшкодування активу - це найбільша з таких величин: справедлива вартість активу за вирахуванням витрат на продаж, і цінність від використання активу.

Вартість відшкодування визначається для окремого активу, за вирахуванням випадків, коли актив не генерує надходження коштів, які здебільшого є незалежними від надходжень генерованих іншими активами або групами активів. Якщо балансова вартість активу перевищує його вартість відшкодування, вважається, що корисність активу зменшилася, і він списується до вартості відшкодування.

Збитки від зменшення корисності визнаються в прибутках і збитках.

На кожну звітну дату визначається, чи є ознаки того, що раніше визнані збитки від зменшення корисності активу більше не існують або зменшилися.

Якщо такі ознаки є, проводяться розрахунки вартості відшкодування.

Активи, термін експлуатації яких не обмежений, не амортизуються, але розглядаються щорічно на предмет знецінення.

3.10 Фінансові зобов'язання

Фінансові зобов'язання Підприємства представлені кредиторською заборгованістю по торговельних операціях, кредитами, позиками, іншою заборгованістю.

Кредиторська заборгованість за торговими операціями - сума заборгованості (у вигляді грошових коштів та їх еквівалентів) Підприємства на певну дату.

Первісне визнання. Фінансові зобов'язання визнаються тільки коли Підприємство стає стороною за договором щодо даного фінансового інструменту. Фінансові зобов'язання первісно визнаються за справедливою вартістю мінус витрати на проведення операції. Справедливою вартістю при первісному визнанні є, як правило, ціна операції.

Припинення визнання фінансових зобов'язань. Підприємство припиняє визнавати фінансове зобов'язання коли воно погашене, анульоване або строк його дії закінчився. Різниця між балансовою вартістю фінансового зобов'язання та сумою компенсації визнається в прибутку або збитку.

Взаємозалік фінансових інструментів. Фінансові активи та фінансові зобов'язання підлягають взаємозаліку, а чиста сума - відображенню в звітності тоді і тільки тоді, коли існує юридичне право на взаємозалік визнаних сум, а також намір здійснити розрахунки на нетто-основі, або реалізувати активи і одночасно з цим погасити зобов'язання.

3.11. Передплати отримані

Передплати отримані визнаються за первісно отриманими сумами.

3.12. Виплати працівникам

До цієї категорії відносяться будь-які виплати персоналу.

До таких виплат, зокрема, відносяться:

основна і додаткова зарплата;

оплата відпусток (у т. ч. і відпусток за хворобою в частині, оплачуваної за рахунок роботодавця);

заохочувальні виплати (премії за результатами праці);

негрошові виплати (наприклад: надання працівникам різного роду безкоштовних послуг, оплата транспортних витрат, оплата витрат на житло і т. п.).

Всі ці виплати вважаються короткостроковими, якщо вони виплачуються на регулярній основі або плануються до виплати не пізніше 12 місяців від дати балансу. Зобов'язання за короткостроковими виплатами не дисконтуються, тобто їх оцінка (крім випадків індексації з причини затримки) не переглядається. У балансі відображаються поточні зобов'язання за всіма видами поточних виплат, що не підлягають накопиченню.

3.13 Забезпечення за зобов'язаннями та платежами

Забезпечення (резерв) - це зобов'язання з невизначеним терміном виконання або зобов'язання невизначеної величини (зобов'язання з визначеним строком виконання і визначеної величини представляються в звітності у вигляді кредиторської заборгованості).

В якості резервів визнаються тільки зобов'язання, що виникають внаслідок минулих подій, які існують незалежно від майбутніх дій суб'єкта господарювання (тобто спрямованості діяльності підприємства в майбутньому).

Резерв визнається у випадках, коли:

- у підприємства є існуюче зобов'язання (юридичне або конклюдентне), що виникло в результаті минулої події;

- представляється вірогідним, що для врегулювання зобов'язання здійснюватиметься вибуття ресурсів, що містять економічні вигоди;

- та можливо привести надійну розрахункову оцінку величини зобов'язання.

Резерв використовується тільки на покриття тих витрат, щодо яких цей резерв був спочатку визнаний.

У випадках, коли це призведе до забезпечення достовірності звітності Підприємство може визнавати відповідні види резервів. Наприклад:

- резерв під збитки по обтяжливих контрактах на всю суму можливих збитків;

- резерв по поверненню проданої продукції;

- резерв за судовим позовом. Створюється у разі ймовірності негативного результату судового позову стосовно підприємства;

- резерв на оплату відпусток співробітників. Створюється виходячи з даних про невикористані відпустки співробітників і середньої заробітної плати кожного співробітника.

При створенні резерву підприємство повинно провести його надійну оцінку. Оцінка резерву повинна являти собою найкращу оцінку витрат, необхідних для виконання існуючого зобов'язання на звітну дату.

Резерви переглядаються на кінець кожного звітного періоду і при необхідності корегуються.

3.14. ОБЛІК ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ

Прості акції класифікуються як власний капітал.

Підприємство може нести різні витрати під час випуску або викупу своїх власних акцій. Такі витрати можуть включати плату за реєстрацію та інші збори на здійснення розпорядчих функцій, суми, сплачені професійним консультантам, витрати на тиражування та ін. Витрати на операції з власним капіталом (за вирахуванням податків) враховуються як зменшення власного капіталу.

Дивіденди. Дивіденди визнаються як зобов'язання і вираховуються з власного капіталу Підприємства.

3.15. ОБЛІК ДОХОДІВ

3.15.1. Визнання доходів

Дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) - це валове надходження економічних вигод за певний період в ході звичайної діяльності Підприємства, що приводить до збільшення капіталу, не пов'язаного з внесками учасників капіталу.

До складу доходів Підприємства входять:

1. Доходи від реалізації продукції, товарів.
2. Доходи від реалізації робіт (надання послуг).
3. Фінансові доходи.
4. Інші операційні доходи
5. Інші доходи.

Доходами не визнаються надходження у вигляді:

надходження, що належать третім особам;
податків та обов'язкових платежів;
надходжень за договором комісії, агентським договором на користь комітента, прінціпіала;
проміжні платежі і аванси.

Доходи оцінюються за справедливою вартістю отриманих коштів або коштів, які повинні бути отримані, без урахування податку на додану вартість та знижок.

У разі виникнення невизначеності щодо можливості отримати суму, вже включену в дохід, недоотримана сума, або сума, ймовірність отримання якої стала малоімовірною, визнається як витрати, а не як коригування суми первісно визнаного доходу.

3.15.2 Дохід від реалізації продукції і товарів

Дохід від реалізації продукції і товарів Підприємства визнається, якщо задовольняються всі перераховані нижче умови:

покупцеві передані суттєві ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на продукцію і товари;

підприємство більше не контролює продані продукцію і товари;

суму доходу можна достовірно оцінити;

існує ймовірність того, що економічні вигоди, пов'язані з операцією, надійдуть на підприємство;

понесені або очікувані витрати, пов'язані з операцією, можна достовірно оцінити.

Дохід від реалізації продукції і товарів Підприємства, головним чином, являє собою продаж морозива та продуктів харчування. Дохід від продажу продукції, товарів визнається в момент передачі ризиків і вигод від володіння товарами. У більшості випадків передача ризиків і вигод від володіння збігається з передачею юридичного права власності.

Однак якщо момент переходу права власності і момент переходу ризиків і вигод не збігається

і якщо ризики і вигоди значні, визнання доходу не відбувається, до тих пір, поки не відбудеться перехід цих ризиків і вигод.

Коли товар доставляється до певного місця, дохід визнається в момент передачі продукції, товарів покупцю в обумовленому місці.

Доходи не визнаються якщо:

отримання доходу від конкретного продажу можливо лише після перепродажу товарів покупцем;

3.15.3 Доходи від реалізації робіт (надання послуг)

Дохід від надання послуг визнається в разі задоволення всіх наведених далі умов:

- можна достовірно оцінити суму доходу;
- є ймовірність надходження до підприємства економічних вигід, пов'язаних з операцією;
- можна достовірно оцінити ступінь завершеності операції на кінець звітного періоду;
- можна достовірно оцінити витрати, понесені у зв'язку з операцією, та витрати, необхідні для її завершення.

Ступінь завершеності операції визначається методом огляду виконаної роботи.

3.15.4. Фінансові доходи

Фінансові доходи включають в себе дивіденди та відсотковий дохід від вкладених коштів, інші доходи, отримані від фінансових інвестицій, дохід від виникнення фінансових інструментів. Процентні доходи визнаються по мірі нарахування з урахуванням ефективної прибутковості активу.

Дивіденди визнаються, коли виникає право АТ "Полтавахолод" на отримання виплати.

3.15.5. Інші операційні доходи

До складу інших операційних доходів включаються:

- а) прибуток від реалізації іноземної валюти;
- б) дохід від реалізації інших оборотних активів (крім фінансових інвестицій);
- в) дохід від реалізації необоротних активів;
- г) дохід від операційної оренди активів;
- д) прибуток від курсових різниць;
- е) відшкодування раніше списаних активів;
- ж) дохід від списання кредиторської заборгованості;
- з) дохід від безоплатно отриманих активів;

3.15.6. Інші доходи

Інші доходи включають в т. ч.:

- а) дохід від ліквідації необоротних активів;
- б) дохід від реалізації фінансових інвестицій ;
- в) інші доходи.

3.16. ОБЛІК ВИТРАТ

3.16.1. Визнання витрат

Витрати - це зменшення економічних вигод протягом звітного періоду, яке відбувається у формі вибуття або виснаження активів або збільшення зобов'язань, яке призводить до зменшення капіталу, не пов'язаного з виплатами власникам.

До складу витрат Підприємства входять:

1. Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг).
2. Витрати, які не включаються до собівартості запасів і визнаються як витрати в період виникнення:
 - а) наднормативні втрати сировини, праці або інших виробничих витрат;
 - б) постійні загальновиробничі нерозподілені витрати;
 - в) адміністративні витрати;
 - г) витрати на збут.
3. Фінансові витрати: відсотки за кредит.
4. Інші операційні витрати
5. Інші витрати.

3.16.2. Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)

Собівартість реалізованої продукції Підприємства включає:

1. Прямі матеріальні витрати:
2. Прямі витрати на оплату праці.
3. Інші прямі витрати. До складу інших прямих витрат включаються всі інші виробничі витрати, які можуть бути безпосередньо віднесені до конкретного об'єкта витрат.
4. Змінні загальновиробничі. До змінних загальновиробничих витрат належать витрати на обслуговування і управління виробництвом (цехів, дільниць), що змінюються прямо (або майже прямо) пропорційно до зміни обсягу діяльності. Змінні витрати відносяться на кожну одиницю продукції на основі фактичного використання виробничих потужностей.
5. Постійні розподілені загальновиробничі витрати. До постійних загальновиробничих витрат відносяться витрати на обслуговування і управління виробництвом, що залишаються незмінними (або майже незмінними) при зміні обсягу діяльності. Сума постійних витрат, що відноситься на кожну одиницю продукції, не збільшується в результаті низького рівня виробництва або простоїв.

3.16.3. Понаднормативні витрати

До наднормативних витрат відносяться:

1. Наднормативні витрати на оплату іншого невідпрацьованого робочого часу працівників, безпосередньо зайнятих у виробництві продукції, виконанні робіт або наданні послуг, які можуть бути безпосередньо віднесені до конкретних об'єктів витрат.
2. Соціальні нарахування на наднормативні витрати на оплату іншого невідпрацьованого робочого часу.
3. Інші наднормативні витрати.

Наднормативні витрати не включаються до собівартості і визнаються витратами того періоду, в якому вони понесені.

3.16.4. Адміністративні витрати

До адміністративних витрат відносяться такі загальногосподарські витрати, спрямовані на

обслуговування та управління підприємством.

3.16.5. Витрати на збут

Витрати на збут включають витрати, які пов'язані з реалізацією (збутом) продукції (товарів, робіт, послуг):

3.16.6. Фінансові витрати

Фінансові витрати включають в себе процентні витрати за позиковими коштами, збитки від дострокового погашення кредитів (штрафні санкції). Фінансові витрати визнаються витратами того звітного періоду, в якому вони нараховані, за винятком частини фінансових витрат, які капіталізуються. Не включаються у склад фінансових витрат збитки від курсових різниць, які виникають унаслідок отримання позик в іноземній валюті, якщо вони розглядаються як коригування витрат на відсотки.

Капіталізуються фінансові витрати у випадках створення кваліфікаційного активу. Капіталізовані фінансові витрати включаються до вартості кваліфікаційного активу.

Кваліфікаційний актив - це актив, який потребує суттєвого часу для його створення. Суттєвим вважається час, який становить більше, ніж 3 місяці.

3.16.7. Інші операційні витрати

До складу інших операційних витрат включаються витрати, що виникають під час звичайної діяльності (крім фінансових витрат), але не пов'язані безпосередньо з виробництвом та / або реалізацією продукції (товарів, робіт, послуг). До таких витрат належать:

- збиток від операційної курсової різниці;
- визнані штрафи, пені, неустойки;
- собівартість реалізованих виробничих запасів (у тому числі собівартість реалізованих необоротних активів);
- витрати по оренді ;
- інші втрати від операційної діяльності ;
- уцінка необоротних активів;
- сума безнадійної дебіторської заборгованості та відрахування до резерву сумнівних боргів;
- інші витрати;

8.8. Інші витрати

- витрати на ліквідацію необоротних активів (демонтаж тощо);
- залишкова вартість ліквідованих (списаних) необоротних активів;
- собівартість фінансових інвестицій.

3.17. ОRENDA

Орендою визнається договір, згідно з яким орендодавець передає орендарю право на використання активу протягом узгодженого періоду часу в обмін на платіж або ряд платежів.

Операційна оренда. Оренда класифікується як операційна, якщо вона не має на меті передачу практично всіх ризиків та вигод, пов'язаних з володінням активом.

3.18. ПОДАТКИ

Витрати з податку на прибуток складаються з поточних відрахувань та відстроченого податку і визнаються у складі фінансового результату.

Поточний податок - це сума, яку, як очікується, потрібно буде сплатити або відшкодувати у

податкових органів щодо оподатковуваного прибутку чи збитків поточного або попередніх періодів.

Відстрочений податок на прибуток розраховується за методом балансових зобов'язань відносно перенесених з минулих періодів податкових збитків та тимчасових різниць, що виникають між податковою базою активів та зобов'язань та їх балансовою вартістю для цілей фінансової звітності.

Відстрочений податок оцінюється за податковими ставками, які діють або плануються до введення в дію на звітну дату і які, як очікується, будуть застосовуватися в періодах, коли буде сторнована тимчасова різниця або використаний перенесений податковий збиток.

Податок на додану вартість (ПДВ). ПДВ стягується за двома ставками: 20% при продажі на внутрішньому ринку та імпорті товарів на територію країни, робіт чи послуг і 0% при експорті товарів та виконанні робіт чи наданні послуг за межі України. Зобов'язання платника податків з ПДВ дорівнює загальній сумі ПДВ, акумульованої за звітний період, і виникає на дату відвантаження товарів клієнту або на дату отримання оплати від клієнта, в залежності від того, що відбувається раніше.

Кредит з ПДВ - це сума, на яку платник податку має право зменшити свої зобов'язання з ПДВ за звітний період. Право на кредит з ПДВ виникає в момент оплати постачальнику або в момент отримання товарів, в залежності від того, що відбувається раніше. ПДВ з продажу та закупівель визнається в балансі розгорнуто і показується окремо як актив і зобов'язання з ПДВ. У тих випадках, коли під знецінення дебіторської заборгованості був створений резерв, збиток від знецінення враховується по валовій сумі заборгованості, включаючи ПДВ.

ПРИМІТКА 4. РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ, ЩО ПІДТВЕРДЖУЄ СТАТТІ, ПОДАНІ У ФІНАНСОВИХ ЗВІТАХ

4.1. ПРИМІТКИ ДО ЗВІТУ ПРО ФІНАНСОВИЙ СТАН (Форма №1)

4.1.1. Нематеріальні активи.

Облік нематеріальних активів здійснювався згідно з вимогами МСФЗ №38 "Нематеріальні активи". Методи оцінки та нарахування амортизації залишалися незмінними протягом звітного періоду. Строк використання нематеріальних активів визначається за групами згідно класифікації.

На початок звітного періоду первісна вартість нематеріальних активів складала 14 тис. грн. Наявність нематеріальних активів станом на 31.12.2019р. в розмірі 14 тис. грн. підтверджується аналітичними даними бухгалтерського обліку.

До складу нематеріальних активів увійшли:

- права на об'єкти промислової власності - 9 тис. грн.
- авторське право та суміжні з ним права - 5 тис. грн.

Залишкова вартість нематеріальних активів на кінець звітного періоду складає 0 тис. грн., зношеність 100,0%. За 2019 р. нарахована амортизація в сумі 0,0 тис. грн.

4.1.2. Основні засоби та інші необоротні матеріальні активи.

Основні засоби, які є власністю Підприємства та надані в оренду згідно з однією чи кількома угодами про операційну оренду складають за первісною вартістю 1931,2 тис. грн.

Аналітичний та синтетичний облік основних засобів у звітному періоді здійснювався відповідно МСФЗ 16. Одиницею обліку вважався окремий об'єкт.

Підприємство, після визнання основного засобу активом, обирає своєю обліковою політикою

модель "собівартості" і обліковує основні засоби за собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності.

В звітному періоді на підприємстві не було основних засобів, щодо яких існують передбачені чинним законодавством обмеження володіння, користування та розпорядження.

Тимчасово виведених з експлуатації основних засобів для продажу не було. За рахунок цільового фінансування основні засоби не придбавалися.

В бухгалтерському обліку та звітності за 2019 р. операції з надходження, реалізації, ліквідації, інвентаризації, ремонту та нарахування амортизації відображалися відповідно до МСФЗ№16 та обраної підприємством облікової політики. Обрані методи оцінки та нарахування амортизації за 2019 року здійснювалися за прямолінійним методом.

Метод нарахування амортизації, очікуваний строк корисного використання та ліквідаційна вартість переглядаються принаймні раз на рік і коригуються, якщо це необхідно. Знос поліпшень орендованої нерухомості нараховується протягом усього очікуваного строку їх корисного використання на тій самій основі, що і знос власних активів.

Інвентаризація основних засобів проводиться раз на рік обов'язково перед складанням річної фінансової звітності. Термін проведення інвентаризації станом на 01.12.2019р.

У сумі основних засобів відбулися наступні зміни :

Сума основних засобів за первісною вартістю на кінець звітного періоду збільшилась на 220 тис. грн. і складає 14591 тис. грн. Сума зносу збільшилась на 725 тис. грн. та складає 8555 тис. грн., зношеність основних засобів 58,6%.

Залишкова вартість основних засобів на кінець звітного періоду складає 6036 тис. грн.

Вибуття основних засобів на протязі звітного періоду здійснено за первісною вартістю в сумі 570,4 тис. грн. із сумою зносу 120,9 тис. грн.

Придбано та введено в експлуатацію основних засобів на загальну суму 371,2 тис. грн.

За звітний період нарахована амортизація в сумі 849,3 тис. грн.

4.1.3. Запаси.

Наказом по підприємству встановлено, що запаси визнаються, якщо вони належать підприємству і існує вірогідність отримання економічної вигоди від їх використання в майбутньому і їх вартість може бути надійно оцінена. Запаси оцінюються за ціною придбання з урахуванням витрат на придбання (залізничний тариф, митні збори і т.д) відповідно до вимог МСБО №2 "Запаси".

Станом на 31 грудня товарно-матеріальні запаси були наступні :

Найменування показника	тис.грн.	
	Балансова вартість на 31.12.2019р.	Балансова вартість на 31.12.2018р.
Сировина і матеріали	8146	4456
Паливо	120	102
Тара і тарні матеріали	20	12
Будівельні матеріали	272	264
Матеріали передані в переробку	4	5
Запасні частини	708	590
Незавершене виробництво	2100	1697
Готова продукція	307	205
Товари	12649	0
Інші матеріали	1357	855
Разом	25683	8186

Облікова політика стосовно порядку визнання та первісної оцінки придбання запасів, а також оцінки вибуття запасів протягом звітного періоду не змінювалась.

Оцінка виробничих запасів на звітну дату здійснюється за меншою з таких величин: собівартості і чистої вартості реалізації

Оцінка вибуття матеріалів, сировини визначається з використанням методу середньозваженої собівартості. Підприємство використовує один і той же спосіб розрахунку собівартості для всіх запасів, що мають однаковий характер і спосіб використання підприємством.

Перелік і склад статей калькулювання виробничої собівартості робіт, послуг складається по кожному окремому виду виробленої продукції.

Коли запаси реалізовано, їхня балансова вартість визнається витратами періоду, в якому визнається відповідний дохід.

Сума списання вартості запасів до їх чистої вартості реалізації та втрати запасів визнаються витратами періоду, в якому відбулося списання або втрата.

У разі коли запаси розподіляються на інший актив (як компонент основного засобу), вони визнаються витратами протягом строку корисної експлуатації цього активу.

4.1.4 Дебіторська заборгованість.

Визнання дебіторської заборгованості. Дебіторська заборгованість - сума заборгованості дебіторів у вигляді грошових коштів, їх еквівалентів та інших активів на певну дату.

Дебіторська заборгованість Підприємства представлена: дебіторською заборгованістю з торговельних операцій станом на :

31.12.2018р. 8 266 тис.грн.

31.12.2019р. 8828 тис.грн.

За період, що минув залишок заборгованості збільшився на 562 тис. грн. Резерв сумнівних боргів Товариством не створювався.

дебіторська заборгованість за розрахунками з бюджетом станом на:

податок на прибуток

31.12.2018р. 46 тис.грн.

31.12.2019р. 0 тис.грн.

іншою дебіторською заборгованістю станом на:

31.12.2018р. 54 тис.грн.

31.12.2019р. 48 тис.грн.

дебіторською заборгованістю за виданими авансами (передплати) станом на

31.12.2018р складає 32 881 тис. грн., у тому числі :

- аванси вітчизняним постачальникам в сумі 32 881 тис. грн.;

31.12.2019р складає 25 038 тис. грн., у тому числі :

- аванси вітчизняним постачальникам в сумі 25 038 тис. грн.;

4.1.5 Грошові кошти та їх еквіваленти

Підприємство визнає станом на 31 грудня 2018 року поточним фінансовим активом грошові кошти, що знаходяться на поточних рахунках банківських установ та в касі Компанії в сумі 40 тис. грн.:

- в національній валюті - 40 тис. грн., в тому числі в касі - 3 тис. грн.

станом на 31 грудня 2019 р. у сумі 197 тис.грн.

- в національній валюті - 197 тис. грн., в тому числі в касі - 1 тис. грн.

4.1.6 Інші оборотні активи.

До складу "Інших оборотних активів" станом на 31.12.2019р. у розмірі 120 тис. грн. (на 31.12.2018 р. 282 тис. грн.;) увійшли суми не підтвердженого податкового кредиту з податку на додану вартість.

4.1.7. Власний капітал.

Власний капітал Підприємства станом на 31.12.2018 р. становить 18642 тис. грн. та складається з:

- статутного капіталу у розмірі 2465 тис. грн. Статутний капітал товариства на дату фінансової звітності сформовано і сплачено повністю .
- резервного капіталу 510 тис. грн.;
- капіталу у дооцінках 4131 тис.грн.
- додаткового капіталу 2369 тис.грн.
- нерозділеного прибутку 9167 тис. грн.

Власний капітал Підприємства станом на 31.12.2019 р. становить 33 567 тис. грн. та складається з:

- статутного капіталу у розмірі 13 375 тис. грн. Статутний капітал товариства на дату фінансової звітності сформовано і сплачено повністю .
- резервного капіталу 510 тис. грн.;
- капіталу у дооцінках 4106 тис.грн.
- додаткового капіталу 3678 тис.грн.
- нерозділеного прибутку 11898 тис. грн.

Підприємство не має неоплаченого та вилученого капіталу.

4.1.8. Поточні зобов'язання

тис.грн.

Стаття	31.12.2019р.	31.12.2018р.
Короткострокові кредити банків	5145	9 000
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги відображено суму заборгованості постачальникам за матеріальні цінності, виконані роботи, отримані послуги	22007	22 160
Поточні зобов'язання з одержаних авансів відображено суму авансів, одержаних від інших юридичних осіб в рахунок наступних поставок продукції, послуг	8	56
Поточні зобов'язання за розрахунками з бюджетом	251	222
у тому числі:		
з податку на доходи фізичних осіб	96	77
з податку на прибуток	1	0
з податку на додану вартість	126	123
з ресурсних платежів	16	16
з військового збору	12	6
поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з	30	30

учасниками		
Поточні забезпечення	255	219
Поточні зобов'язання за розрахунками зі страхування	123	93
Поточні зобов'язання за розрахунками з оплати праці	486	391
Інші поточні зобов'язання	4127	5501
Поточні зобов'язання підприємства	32432	37672

За 12 місяців 2019 року було нараховано єдиного соціального внеску на суму 3882 тис. грн. (2018р. на суму 3277 тис.грн.), перераховано єдиного соціального внеску в сумі 3852 тис. грн. (2018р. в сумі 3264 тис.грн.).

Підприємство має юридичні обов'язки відшкодувати Пенсійному фонду України кошти на виплату та доставку пільгових пенсії, які виплачуються відповідним категоріям колишніх працівників підприємства. За 12 місяців 2019 року нараховано пільгових пенсій на суму 114 тис. грн. (2018р. нараховано 72 тис.грн), перераховано за 12 місяців 2019році в сумі 114 тис. грн.(2018 р. перераховано 72 тис.грн)

Фонд оплати праці за 12 місяців 2019 році склав 17448,9 (за 2018 р. -14085,1) тис. грн.

У звітному періоді не було випадків затримання виплат по заробітній платі. Заборгованість є поточною.

Середньооблікова чисельність штатних працівників Підприємства за 12 місяців 2019 року складає 187 осіб (2018 рік - 195 осіб).

4.2. ПРИМІТКИ ДО ЗВІТУ ПРО ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ (Форма №2)

За результатами діяльності підприємства за 12 місяців 2019 року був отриманий чистий загальний прибуток у розмірі 2706 тис. грн.

Доходи і витрати підприємства включалися до складу Звіту про сукупний прибуток на підставі принципів нарахування та відповідності. Тому доходи і витрати визначалися, коли вони відбувалися (а не тоді, коли отримувалися або сплачувалися грошові кошти) і відображалися в бухгалтерському обліку та фінансовому звіті тих періодів, до яких вони належать. Витрати визнавалися на основі прямого зв'язку між ними та отриманими доходами.

За 12 місяців 2019 року на підприємстві здійснювалися операції, пов'язані з операційною, інвестиційною, фінансовою та іншою діяльністю.

Стаття	тис.грн.	
	12 місяців 2019р.	12 місяців 2018р.
Фінансовий результат від операційної діяльності	4409	6868
Фінансовий результат від фінансової діяльності	-1104	-1597
Фінансовий результат від іншої діяльності	0	0
Витрати з податку на прибуток	(599)	(955)
Поточний податок на прибуток	(599)	(955)
прибуток	2706	4316

Класифікація доходів та витрат, одержаних Підприємством виглядає таким чином:

Стаття	тис.грн.	
	12 місяців 2019р.	12 місяців 2018р.
Чистий доход (виручка) від реалізації продукції (товарів робіт	126121	109267

послуг)		
у тому числі:		
реалізації продукції	117432	102005
реалізація товарів, послуг	8689	106222
Собівартість реалізованої продукції (товарів робіт послуг)	107489	89651
у тому числі:		
готової продукції	99071	86999
реалізація товарів, послуг	8418	2652

Інші операційні доходи

Стаття	тис.грн.	
	12 місяців 2019р.	12 місяців 2018р.
дохід від списання кредиторської заборгованості	0	0
дохід від оренди	4295	4168
дохід від реалізації товарно-матеріальних цінностей	790	680
інші	429	436
Усього інші операційні доходи	5514	5284

Стаття	тис.грн.	
	12 місяців 2019р.	12 місяців 2018р.
Адміністративні витрати	4610	3944
Витрати на збут	5185	6318

Інші операційні витрати

Стаття	тис.грн.	
	12 місяців 2019р.	12 місяців 2018р.
витрати по оренді	3858	3689
собівартість реалізованих товарно-матеріальних цінностей	985	744
штрафи	165	71
соціальні виплати (льготні пенсії)	114	72
інші втрати від операційної діяльності	4820	3194
Усього інші операційні витрати	9942	7770

Фінансові доходи та витрати

Стаття	тис.грн.	
	12 місяців 2019р.	12 місяців 2018р.
Інші доходи та витрати		
інші фінансові доходи	0	0
інші доходи	0	0
фінансові витрати	1104	1597

Підприємство розкриває додаткову інформацію про характер витрат.

Витрати підприємства згруповані по наступним елементам та складають:

Стаття	тис.грн.	
	12 місяців 2019р.	12 місяців 2018р.
матеріальні витрати (це вартість використаної у	87752	78865

виробництві сировини, матеріалів, палива, електроенергії, допоміжних матеріалів та ін.);		
витрати на оплату праці (витрати на оплату праці" включена заробітна плата за окладами й тарифами, премії та заохочення, матеріальна допомога, компенсаційні виплати, оплата відпусток та іншого невідпрацьованого часу та інші витрати на оплату праці);	17668	14934
відрахування на соціальні заходи (до складу елемента "Відрахування на соціальні заходи" віднесено відрахування на пенсійне забезпечення, єдиний соціальний внесок)	3882	3309
амортизація	849	861
інші операційні витрати (до складу елемента "Інші операційні витрати" віднесена сума витрат операційної діяльності - податки, збори, обов'язкових платежів до бюджету, витрати соціальної сфери, платежі підрядникам, добові витрати , послуги зі страхування і інші)	10714	10881
Усього витрат	120865	108850

Прибуток на акцію.

У відповідності до МСБО 33 "Прибуток на акцію" товариство обчислює за 12 місяців 2019 року, що закінчився, базисний прибуток на акцію утримувачів простих акцій.

Базисний прибуток на акцію обчислюється за допомогою ділення прибутку, який відноситься до утримувачів простих акцій Підприємства, на середньозважену кількість простих акцій, що перебували в обігу протягом 12 місяців 2019 року.

Прибуток, який відноситься до утримувачів простих акцій, Підприємство визнає за результатами 12 місяців 2019 року в сумі 2706 тис. грн. Середньозважена кількість простих акцій, що перебували в обігу протягом 12 місяців 2019 року, становить 15120245 штук.

Чистий прибуток на одну просту акцію за 12 місяців 2019 року, що закінчився складає 0,17897 грн.

4.3. ПРИМІТКИ ДО ФОРМИ "ЗВІТ ПРО РУХ ГРОШОВИХ КОШТІВ "

"Звіт про рух грошових коштів" за результатами 12 місяців 2019 року складений з урахуванням вимог МСБО № 7.

Під час заповнення розділів форми застосовується прямий метод, який базується на безпосередньому використанні даних з реєстрів бухгалтерського обліку щодо дебетових або кредитових оборотів грошових коштів за звітний період у кореспонденції з рахунками бухгалтерського обліку операцій, активів або зобов'язань.

У "Звіті про рух грошових коштів" подається інформація про суму чистого надходження або чистого видатку грошової маси у підприємства за рік у розрізі операційної, інвестиційної та фінансової діяльності. Цей документ характеризує здатність Підприємства своєю діяльністю генерувати приток грошових коштів, використовується для оцінювання потреб підприємства щодо напрямів та обсягів їх витрачання. Дозволяє побачити реальну ефективність кожного економічного виду діяльності підприємства - операційної, інвестиційної та фінансової.

По підприємству за 12 місяців 2019 року, чистий рух коштів від операційної діяльності - чисте надходження грошових коштів, тобто перевищення суми надходження грошових коштів над сумою їх видатків складає: -27135 тис. грн., за 12 місяців 2018 року чистий рух коштів від операційної діяльності складав -19338 тис.грн.

Чистий рух коштів від інвестиційної діяльності - чистий видаток грошових коштів, тобто перевищення суми видатків грошових коштів над сумою їх надходження за 12 місяців 2019 р. складає: -882 тис. грн., за 12 місяців 2018р. - 368 тис.грн

На кінець звітної періоду на поточних рахунках підприємства обліковується 197 тис. грн.

4.4. ПРИМІТКИ ДО "ЗВІТУ ПРО ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ "

Звіт про власний капітал розкриває інформацію про зміни у складі власного капіталу Товариства протягом звітної періоду.

Компонентами власного капіталу Товариства є статті, які визначені Статутом:

статутний капітал;

резервний капітал;

нерозподілений прибуток.

Згідно статуту АТ "Полтавахолод " статутний капітал товариства заявлений у сумі 13375000,00 грн, який поділено на 53500000 простих іменних акцій, номінальною вартістю 0,25 грн. кожна. Корпоративної частки держави в статутному капіталі Підприємства не має. Заборгованість власників Товариства перед статутним капіталом відсутня.

Резервний капітал дорівнює 510 тис. грн., або 3,8% від статутного капіталу. Використання резервного капіталу на протязі звітної періоду не відбувалось.

Зміни у власному капіталі виглядають таким чином:

тис.грн.

Стаття	Зареєстрований капітал	Капітал у дооцінках	Додатковий капітал	Резервний капітал	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	Всього
Залишок на 01.01.2019р.	2465	4131	2369	510	9167	18642
Виправлення помилок						
Скоригований залишок на 01.01.2019р.	2465	4131	2369	510	9167	18642
Чистий прибуток (збиток) за звітний період					2706	2706
Інший сукупний дохід за звітний період			-25		25	
в т.ч. дооцінка (уцінка) необоротних активів			-25		25	
Внески учасників:						

Внески до капіталу	10910					10910
Інші зміни в капіталі			1309			1309
Разом змін у капіталі	10910	-25	1309		2731	14925
Залишок на 30.09.2019р.	13375	4106	3678	510	11898	33567

ПРИМІТКА 5. ДЖЕРЕЛА НЕВИЗНАЧЕНОСТІ ОЦІНКИ.

Деякі суми, включені до фінансової звітності, а також пов'язані з ними розкриття інформації вимагають від управлінського персоналу Підприємства здійснення припущень відносно сум або умов, які не можуть бути точно відомі на дату підготовки звітності.

Управлінський персонал Підприємства проводить оцінки на постійній основі, виходячи з результатів і досвіду минулих періодів, консультацій фахівців, тенденцій та інших методів, які керівництво вважає прийнятними за певних обставин, а також виходячи з прогнозів щодо того, як вони можуть змінитися в майбутньому. Однак невизначеність цих припущень і оціночних значень може призвести до результатів, які можуть вимагати суттєвих коригувань вартості активу або зобов'язання, стосовно яких здійснюються такі припущення та оцінки, в майбутньому.

Основні невизначеності:

- амортизація основних засобів, нематеріальних активів та інвестиційної нерухомості ґрунтується на здійснених управлінським персоналом оцінках майбутніх строків корисного використання цих активів. Оцінки можуть змінюватися під впливом технологічного розвитку, конкуренції, зміни ринкових умов та інших чинників, котрі важко передбачити. Подібні зміни можуть призвести до змін очікуваних строків корисного використання та амортизаційних відрахувань.

ПРИМІТКА 6. РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ ЩОДО ВИКОРИСТАННЯ СПРАВЕДЛИВОЇ ВАРТОСТІ

6.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вхідні дані
Грошові кошти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ

6.2. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю

	Балансова вартість		Справедлива вартість	
	31.12.19	31.12.18	31.12.19	31.12.18
Грошові кошти	197	40	197	40

Керівництво Товариства вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

ПРИМІТКА 7. РОЗКРИТТЯ ІНШОЇ ІНФОРМАЦІЇ

7.1. Умовні зобов'язання

Протягом звітного періоду у Товариства не виникало умовних зобов'язань та умовних активів.

7.1.1. Судові позови

Керівництву Товариства не відомі факти подання судових позовів у відношенні будь-яких активів Товариства. Керівництво Товариства вважає, що Товариство у майбутньому не понесе істотних збитків внаслідок судових позовів, відповідно, резерви під втрати від судових позовів не створювалися.

7.1.2. Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Товариства, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва Товариство сплатило усі податки та збори, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

7.1.3. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалася в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалася на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Товариства.

Ступінь повернення цих активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Товариства. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариству визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу. На думку керівництва Товариства, додатковий резерв під фінансові активи на сьогоднішній день не потрібен, виходячи з наявних обставин та інформації.

На думку керівництва Товариства, виходячи з наявних обставин та інформації, кредитний ризик для фінансових активів Товариством визначений як дуже низький. Вірогідність того, що Товариство зможе повернути дебіторську заборгованість по балансовій вартості є дуже високою.

7.1.4. Операційні ризики та політична ситуація в Україні.

Хоча в економічній ситуації України помітні тенденції до покращення, економічна перспектива України в багатьох випадках залежить від ефективності економічних заходів, фінансових механізмів і монетарної політики, які застосовує уряд, а також розвиток фіскальної, правової і політичної системи.

Українське податкове, валютне і митне законодавство досить часто міняється і має суперечливе трактування. Нещодавні події, які відбулись в Україні показали, що податкові органи можуть зайняти більш жорстку позицію при трактуванні законодавства і перевірці податкових розрахунків, і як наслідок можуть бути донараховані податки, пені, штрафи.

На думку керівництва Товариства, станом на 31.12.2019р., відповідні положення законодавства інтерпретовані ним коректно, тому ймовірність збереження фінансового стану, в якому знаходиться Товариство у зв'язку з податковим, валютним і митним законодавством є досить високою. У випадках, коли на думку керівництва Товариства існують значні сумніви у збереженні зазначеного стану Товариства, у фінансовій звітності визнаються відповідні зобов'язання.

Стабілізація економіки України у досяжному майбутньому залежить від успішності заходів, які проводить уряд, та забезпечення тривалої фінансової підтримки України з боку міжнародних донорів та міжнародних фінансових установ.

Керівництво стежить за розвитком поточної ситуації та, за необхідності і наскільки це можливо, вживає заходів для мінімізації будь-яких негативних наслідків. Подальше погіршення політичних, макроекономічних та/або зовнішньоторговельних умов може і надалі негативним чином впливати на фінансовий стан та результати діяльності Товариства у такий спосіб, що наразі не може бути визначений.

ПРИМІТКА 8. ЦІЛІ ТА ПОЛІТИКИ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РИЗИКАМИ

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності. Ринковий ризик включає валютний ризик, відсотковий ризик та інший ціновий ризик. Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

8.1. Кредитний ризик

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання. Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;
- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами та випадки дефолту та неповернення депозитів протягом останніх п'яти років.

Станом на 31.12.2019 в активах Товариства відсутні фінансові активи, які були прострочені.

8.2. Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Товариство наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик. Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Товариство використовує диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

Валютний ризик. Валютні ризики Товариства виникають у зв'язку з володінням фінансовими інструментами, номінованими в іноземній валюті. Станом на 31.12.2018 та 31.12.2019 року Товариство не володіє фінансовими інструментами, номінованими в іноземній валюті.

Відсотковий ризик. Керівництво Товариства здійснює моніторинг відсоткових ризиків та контролює їх максимально припустимий розмір. Моніторинг відсоткових ризиків здійснюється шляхом оцінки впливу можливих змін відсоткових ставок на вартість відсоткових фінансових інструментів. Станом на 31.12.18 та 31.12.2019 активи, які наражаються на відсоткові ризики, у Товариства відсутні.

8.3. Ризик ліквідності

Товариство здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Товариство аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, зобов'язаннями, а також прогнозі потоки грошових коштів від операційної діяльності.

Інформація щодо недисконтованих платежів за фінансовими зобов'язаннями Товариства в розрізі строків погашення представлена наступним чином:

Період, що закінчився 31 грудня 2019	До 1 місяця	Від 1 місяця до 3 місяців	Від 3 місяців до 1 року	Від 1 року до 5 років	Більше 5 років	Всього
1	2	3	4	5	6	7
Короткострокові кредити банків	-	-	5145	-	-	5145
Торговельна та інша кредиторська заборгованість	11888	736	184	9199	-	22007
Всього	11888	736	5329	9199	-	27152
Рік, що закінчився 31 грудня 2018 року	До 1 місяця	Від 1 місяця до 3 місяців	Від 3 місяців до 1 року	Від 1 року до 5 років	Більше 5 років	Всього
Короткострокові кредити банків	-	-	9000	-	-	9000
Торговельна та інша кредиторська заборгованість	460	286	21414	-	-	22160
Всього	460	286	30414	-	-	31160

8.4. Управління капіталом

Товариство здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику.

Керівництво Товариства здійснює огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні його складовим ризики. На основі отриманих висновків Товариство здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування.

ПРИМІТКА 9. ОПЕРАЦІЇ З ПОВ'ЯЗАНИМИ ОСОБАМИ

У відповідності до ознак пов'язаних осіб, які наводяться в МСБО 24, до пов'язаних осіб в Товаристві належать:

- 1) Акціонери – фізичні особи, які мають суттєвий вплив на діяльність Товариства: Ягольніцер Олександр Якович (володіє 49,98 % акцій) та Малогулко Тамара Михайлівна (володіє 35,07% акцій).

- 2) Провідний управлінський персонал Товариства. До провідного управлінського персоналу належать Генеральний директор Янович Л.М. та головний бухгалтер Івченко С.М.

Протягом 12 місяців 2019 року компенсації провідному управлінському персоналу в загальній сумі склали 251 тис. грн. в тому числі короткострокові виплати:

- заробітна плата – 276 тис. грн.;
- внески на соціальне забезпечення – 61 тис. грн.

Протягом 12 місяців 2018 року компенсації провідному управлінському персоналу в загальній сумі склали 165 тис. грн. в тому числі короткострокові виплати:

- заробітна плата – 268 тис. грн.;
- внески на соціальне забезпечення – 59 тис. грн.

Будь-яких операцій з пов'язаними особами, що виходять за межі нормальної діяльності, протягом звітного періоду не відбувалося.

ПРИМІТКА 10. ПОДІЇ ПІСЛЯ ЗВІТНОЇ ДАТИ.

У відповідності до МСБО10 "Події після звітного періоду" компанія визначає сприятливі та несприятливі події, які відбуваються з кінця звітного періоду до дати затвердження фінансової звітності за 12 місяців 2019 року до випуску.

Підприємство стверджує, що не відбувалось ніяких подій після звітної дати, які могли б вплинути на фінансову звітність за 12 місяців 2019 року. Також не відбувалось ніяких подій, які могли б вимагати коригування фінансової звітності за 12 місяців 2019 року.

Генеральний директор

Янович Л.М.

Головний бухгалтер

Івченко С.М.

